

ЗМІСТ

Примітки до фінансової звітності	
Список скорочень	
Заява про відповідальність керівництва	
1. Фінансова звітність	
2. Загальна інформація про підприємство	
3. Характеристика звітності	
3.1 Основа складання фінансової звітності	
3.2 Суттєві облікові судження, оцінки та припущення	
3.3 Використання нових стандартів	
3.4 Суттєві положення облікової політики	
4. Доходи	
5. Витрати	
6. Податок на прибуток	
7. Основні засоби	
8. Запаси	
9. Дебіторська заборгованість	
10. Грошові кошти та їх еквіваленти	
11. Капітал	
12. Торгова та інша кредиторська заборгованість	
13. Забезпечення виплат персоналу	
14. Операції з пов'язаними сторонами	
15. Операційні ризики, фактичні та умовні зобов'язання	
16. Події після дати балансу	
17. Припущення щодо функціонування підприємства у найближчому майбутньому	

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

Скорочення	Повна назва
ПТ	Повне товариство
Гри.	Гривня
КМУ	Кабінет Міністрів України
КМСБО	Комітет з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку
МСБО	Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку
МСФЗ	Міжнародні стандарти фінансової звітності
НБУ	Національний банк України
П(С)БО	Національні Положення (Стандарти) Бухгалтерського Обліку в Україні
НБУ	Національний Банк України
Тис. грн.	Тисяч гривень

ЗАЯВА ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КЕРІВНИЦТВА

Власникам ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»

1. Відповідно до прийнятої міжнародної практики керівництво забезпечує підготовку фінансової звітності, що достовірно відображає всі суттєві аспекти фінансового положення Товариства на кінець звітного періоду, а також результати діяльності і рух грошових коштів за період. Керівництво несе відповідальність за те, щоб Товариство вело облікову документацію, яка з достатнім ступенем точності відображає фінансове положення Товариства і яке дозволяє йому забезпечити відповідність фінансової звітності Міжнародним стандартам фінансової звітності, а також відповідність українським законодавчим і нормативним актам. Крім того, керівництво несе відповідальність за прийняття в межах своєї компетенції заходів для забезпечення збереження активів Товариства, а також запобігання і виявлення фактів шахрайства і інших зловживань.

2. Фінансова звітність Товариства, представлена на 26 сторінках, підготовлена на підставі фінансової звітності, яка складена згідно національному законодавству України та приведена у відповідність з Міжнародними стандартами фінансової звітності, затверджується від імені директора.

Директор ПТ «Ломбард «Перший»
ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»
Бобровіков Є.В.

ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»
вул. Рекордна, буд. 26г
Запоріжжя, 69035
Україна
28 лютого 2018 року

ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»
ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН

(в тис. грн)

Активи	Примітка	Рік, що завершився 31.12.2017
Непоточні активи		
Нематеріальні активи	7	
Основні засоби	7	1651
Інші необоротні активи	7	
Разом непоточні активи		1651
Поточні активи		
Запаси	8	266
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги		
Інша дебіторська заборгованість	9	1088
Грошові кошти та їх еквіваленти	10	610
Разом поточні активи		1964
Разом активи		3615
Власний капітал і зобов'язання		
Власний капітал		
Статутний капітал	11	10000
Резервний капітал	11	
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	11	(446)
Неоплачений капітал	11	(6000)
Разом власний капітал		3554
Поточні зобов'язання		
Інші поточні зобов'язання	12	61
Разом поточні зобов'язання		61
Разом власний капітал та зобов'язання		3615

Примітки на сторінках 9-26 є невід'ємною частиною даного звіту

Підписано та затверджено до випуску від імені ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ
«Мікрофінанс» і Компанія»
28 лютого 2018 року

Директор
Головний бухгалтер

Бобровніков Є.В.
Гудзенко Н.В.

ПТ«Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»

Звіт про прибуток або збиток та інший сукупний дохід за період,
що закінчився 31 грудня 2017 року

(в т.ис. тисячах українських гривень)

Показник	Примітка	Рік, що завершився 31.12.2017
Дохід від реалізації	4	-
Валовий прибуток		
Інші доходи	4	5
Адміністративні витрати	5	451
Операційний прибуток		(446)
Прибуток до оподаткування		(446)
Прибуток (збиток) за рік		(446)
Усього: сукупний прибуток (збиток) за рік		(446)

Примітки на сторінках 9-26 є невід'ємною частиною даного звіту

Підписано та затверджено до випуску від імені ПТ«Ломбард «Перший» ТОВ
«Мікрофінанс» і Компанія»
28 лютого 2018 року

Директор
Головний бухгалтер

Бобровніков Є.В.
Гудзенко Н.В.

ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»

Звіт про зміни у власному капіталі за період,
що закінчився 31 грудня 2017 року

(в т. ісяках українських гривень)

Показник	Примітка	Статутний капітал	Нерозподілений прибуток (збиток)	Неоплачений капітал	Усього власний капітал
Формування статутного капіталу	11	10000		(10000)	
Сукупний прибуток (збиток) за рік	11		(446)		(446)
Погашення заборгованості з капіталу	11			4000	4000
Залишок на 31 грудня 2017 року	11	10000	(446)	(6000)	3554

Примітки на сторінках 9-26 є невід'ємною частиною даного звіту

Підписано та затверджено до випуску від імені ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»

28 лютого 2018 року

Директор
Головний бухгалтер

Бобровніков С.В.
Гудзенко Н.В.

ПТ«Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія»

Звіт про рух грошових коштів за рік,
що закінчився 31 грудня 2017 року

(в т.ис. в українських гривнях)

Рух коштів	Примітка	Рік, що завершився 31.12.2017
Рух коштів у результаті операційної діяльності		
Інші надходження		9
Платежі постачальникам		(3367)
Виплати працівникам		(17)
Відрахування на соціальні заходи		(5)
Інші податки та обов'язкові платежі		(4)
Інші платежі		(6)
Чистий рух коштів від операційної діяльності		(3390)
Рух коштів від фінансової діяльності		4000
Чистий рух коштів за період		610
Залишок коштів на початок року	10	0
Залишок коштів на кінець року	10	610

Примітки на сторінках 9-26 є невід'ємною частиною даного звіту

Підписано та затверджено до виходу від імені ПТ«Ломбард «Перший» ТОВ
«Мікрофінанс» і Компанія»
28 лютого 2018 року

Директор
Головний бухгалтер

Бобровіков Є.В.
Гудзенко Н.В.

Письмові пояснення до фінансових звітів за період, що закінчився 31 грудня 2017 року

1. Фінансові звіти

Фінансові звіти за 2017 рік ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія» складені за формами, встановленими Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженими наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73.

Надана фінансова звітність ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія» за 2017 рік складена згідно із вимогами Міжнародних стандартів фінансової звітності.

2. Загальна інформація про підприємство.

Повне товариство «ЛОМБАРД «ПЕРШИЙ» товариство з обмеженою відповідальністю «МІКРОФІНАНС» і компанія» зареєстровано 12.09.2017 р. Виконавчим комітетом Запорізької міської ради, номер запису 11031020000043404.

Свідцтво про реєстрацію фінансової установи серія ЛД № 673 від 14.11.2017 р., реєстраційний номер 15103683

Місцезнаходження органа управління: 69035, м. Запоріжжя, вул. Рекордна, буд. 26г
Основний вид діяльності: КВЕД 64.92 Інші види кредитування

Мета діяльності ПТ «Ломбард «Перший» ТОВ «Мікрофінанс» і Компанія» – організація підприємницької діяльності, прийняття участі у формуванні та функціонуванні ринку фінансових послуг, задоволення потреб суспільства у матеріальних та не матеріальних благах, отримання прибутку шляхом здійснення дозволених відповідним чинним законодавством України видів послуг, торгівельної та посередницької діяльності.

3. Характеристика звітності

3.1. Основа складання фінансової звітності

Основа складання фінансової звітності

Основою надання фінансової звітності є чинні міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та інтерпретації, розроблені Комітетом з інтерпретації міжнародної фінансової звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості.

Фінансова звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності складається на основі бухгалтерських записів згідно українського законодавства шляхом трансформації з внесенням коригувань, проведенням рекласифікації статей з метою достовірного представлення інформації згідно вимог МСФЗ.

Валюта виміру та представлення

Базуючись на економічній сутності операцій та обставин діяльності, підприємство визначило українську гривню як валюту виміру та представлення. Виходячи з цього, операції в інших валютах, ніж гривня, розглядаються як операції в іноземних валютах.

Фінансова звітність надана у тисячах українських гривень.

3.2. Суттєві облікові судження, оцінки та припущення.

Складання фінансової звітності підприємства згідно з МСФЗ вимагає від керівництва здійснення оцінок та припущень, які впливають на подані у фінансовій

звітності суми доходів, витрат, активів та зобов'язань, а також розкриття інформації про умовні зобов'язання на кінець звітного періоду. Однак невизначеність щодо цих припущень і оцінок може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань балансової вартості активу або зобов'язання, стосовно яких робляться подібні припущення й оцінки у майбутньому.

Оцінки та припущення

Нижче подані основні припущення, що стосуються майбутнього та інших основних джерел невизначеності оцінок на звітну дату, які несуть у собі значний ризик виникнення необхідності внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року. Оцінки та припущення підприємства ґрунтувалися на параметрах, доступних у процесі складання фінансової звітності. Однак поточні обставини та припущення щодо перспектив можуть змінитися під впливом ринкових змін або обставин, які не піддаються контролю підприємства. Такі зміни відображаються у припущеннях по мірі їхнього виникнення.

Податки

Українське законодавство й нормативні акти, що регулюють сферу оподаткування та інші аспекти діяльності компаній, включаючи валютний контроль і митне законодавство, продовжують змінюватися. Положення законів і нормативних документів зазвичай є нечіткими й тлумачаться по-різному місцевими, регіональними й державними органами, а також іншими урядовими установами. Випадки розбіжностей у тлумаченні законодавства є непоодинокими. Керівництво вважає, що тлумачення ним положень законодавства, які регулюють діяльність підприємства, є правильним, і що підприємство дотрималось усіх нормативних положень, а всі передбачені законодавством податки були сплачені або нараховані.

Відстрочені податкові активи визнаються для всіх невикористаних податкових збитків, якщо існує ймовірність наявності оподатковуваного прибутку, в рахунок якого можуть бути використані збитки. Суттєві оцінки керівництва необхідні для визначення суми відстрочених податкових активів, які можуть бути визнані, виходячи з імовірних строків і розміру майбутнього оподатковуваного прибутку й стратегії податкового планування в майбутньому. Детальна інформація про визнані відстрочені податкові активи наводиться у Примітці 6.

Керівництво підприємства оцінює відстрочені податкові активи та зобов'язання на основі припущень, зроблених із метою визначення того, коли актив було реалізовано або зобов'язання - погашено, виходячи зі ставок податку (та податкового законодавства), встановлених або фактично встановлених на кінець кожного звітного періоду.

За рік, що закінчився 31 грудня 2017 р., нормативна ставка податку на прибуток підприємств в Україні становила 18%.

Зменшення корисності основних засобів

Керівництво підприємства регулярно виконує процедури для визначення наявності ознак зменшення корисності та перевірки на предмет можливості відшкодування балансової вартості основних засобів, які вважаються єдиним підрозділом, що генерує грошові потоки. Визначення зменшення корисності основних засобів передбачає застосування оцінок, які включають, зокрема, встановлення причини, часу та суми зменшення корисності. Зменшення корисності ґрунтується на великій кількості факторів, як-то: зміна поточного конкурентного середовища, збільшення вартості капіталу, зміни у майбутній доступності фінансування, припинення певного виду діяльності, поточна вартість відшкодування та інші зміни в обставинах, які свідчать про зменшення

корисності. Методи, що використовуються для визначення вартості використання, включають методи дисконтування грошових потоків, застосування яких вимагає від Компанії здійснити оцінку майбутніх грошових потоків від групи активів, що генерують грошові потоки, а також обрати прийнятну ставку дисконтування для визначення теперішньої вартості таких грошових потоків. Такі оцінки, включаючи застосовувані методи, можуть мати суттєвий вплив на відшкодовувану вартість та, зрештою, на суму зменшення корисності основних засобів.

Станом 31 грудня 2017 р. основні засоби не введені в експлуатацію.

Строки корисного використання основних засобів

Підприємство оцінює залишковий строк корисного використання основних засобів щонайменше на кінець кожного фінансового року. Якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни обліковуються як зміни в облікових оцінках відповідно до МСБО (IAS) 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Такі оцінки можуть мати суттєвий вплив на балансову вартість основних засобів та суму амортизації, визнану у звіті про прибутки та збитки.

Станом 31 грудня 2017 р. основні засоби не введені в експлуатацію.

Зменшення корисності торгової та іншої дебіторської заборгованості

Підприємство оцінює ймовірність погашення дебіторської заборгованості на підставі аналізу конкретної й загальної заборгованості. При цьому в розрахунок беруться такі фактори, як результати аналізу дебіторської заборгованості за строками погашення, а також фінансовий стан і дані про погашення заборгованості цими клієнтами в минулому. Якщо фактична сума погашення буде меншою за суму, визначену керівництвом, підприємство повинно буде відобразити додаткові витрати за безнадійною заборгованістю.

3.3 Використання нових стандартів.

Деякі нові стандарти, зміни до стандартів та тлумачення ще не набрали чинності станом на 31 грудня 2017 р. і не застосовувалися при складанні цієї фінансової звітності. З них на діяльність Компанії потенційно можуть вплинути ті, які зазначені нижче.

МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”

МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”, опублікований у липні 2014 року, замінює існуючі інструкції, що містяться в МСБО 39 “Фінансові інструменти: визнання та оцінка”, та містить правила класифікації та оцінки фінансових інструментів, зменшення корисності фінансових активів та обліку хеджування.

Класифікація та оцінка

МСФЗ 9 містить три основні категорії, за якими класифікуються фінансові активи: фінансові активи, оцінені за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході та за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Класифікація фінансових активів згідно з МСФЗ 9 загалом базується на моделі бізнесу, в рамках якої здійснюється управління фінансовим активом, та характеристиках руху грошових коштів за цим активом згідно з контрактом. Зазначений стандарт скасовує існуючу згідно з МСБО 39 класифікацію фінансових активів у категорії *утримуваних до погашення*.

кредитів і дебіторської заборгованості та наявних для продажу. Згідно з МСФЗ 9, похідні фінансові інструменти, вбудовані у контракт, основним контрактом якого є фінансовий актив, що належить до сфери застосування цього МСФЗ, не відокремлюються. Натомість відповідні вимоги до класифікації застосовуються до всього гібридного інструмента. Інвестиції у дольові інструменти оцінюються за справедливою вартістю.

У МСФЗ 9 великою мірою зберігаються існуючі вимоги МСБО 39 щодо класифікації фінансових зобов'язань.

Зменшення корисності

МСФЗ 9 замінює модель "понесених збитків", що використовується в МСБО 39, на модель "очікуваних кредитних збитків". Нова модель оцінки зменшення корисності застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю та за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, дебіторською заборгованості за договорами оренди, деяких зобов'язань з кредитування та договорів фінансової гарантії. Нова модель оцінки зменшення корисності загалом вимагає визнавати очікування кредитних збитків за всіма фінансовими активами, навіть якщо вони є новоствореними або придбаними. Згідно з МСФЗ 9, збитки від зменшення корисності оцінюються або як очікувані кредитні збитки в результаті подій дефолту по фінансовому інструменту, можливих протягом наступних 12 місяців ("кредитні збитки, очікувані протягом 12 місяців"), або як очікувані кредитні збитки в результаті всіх можливих подій дефолту протягом очікуваного строку фінансового інструмента ("кредитні збитки, очікувані протягом всього строку фінансового інструмента"). Величина очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом при первісному визнанні дорівнює величині кредитних збитків, очікуваних протягом 12 місяців (крім певних статей торгової кредиторської заборгованості та дебіторської заборгованості за договорами оренди, а також контрактних активів або придбаних чи створених кредитно-знецінених фінансових активів). У випадку значного збільшення кредитного ризику за фінансовим інструментом з моменту первісного визнання, резерв під збитки оцінюється у сумі, що дорівнює величині кредитних збитків, очікуваних протягом всього строку фінансового інструмента.

Фінансові активи, за якими визнано кредитні збитки, очікувані протягом 12 місяців, вважаються такими, зменшення корисності яких знаходиться на етапі 1; фінансові активи, за якими відбулося значне збільшення кредитного ризику з моменту первісного визнання, але не відбулося дефолту, вважаються такими, зменшення корисності яких знаходиться на етапі 2; фінансові активи, за якими мав місце дефолт або інше кредитне знецінення, вважаються такими, зменшення корисності яких знаходиться на етапі 3.

Оцінка очікуваних кредитних збитків повинна бути неупередженою та ймовірно зваженою, відображати вартість грошей у часі та використовувати обґрунтовану та підтверджену інформацію, отриману без невинуватих затрат або зусиль, щодо минулих подій, поточних умов та прогнозів майбутніх економічних умов. Кредитні збитки згідно з МСФЗ 9 визнаються раніше, ніж згідно з МСБО 39, що призводить до підвищеної волатильності прибутку або збитку. Це також створить тенденцію до збільшення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності, оскільки всі фінансові активи будуть оцінюватись щонайменше на предмет кредитних збитків, очікуваних протягом 12 місяців, а сукупність фінансових активів, до яких застосовується оцінка кредитні збитки, очікувані протягом всього строку фінансового інструмента, ймовірно, буде більшою, ніж сукупність фінансових активів, щодо яких будуть виявлені об'єктивні ознаки зменшення корисності згідно з МСБО 39.

Розкриття інформації

Згідно з МСФЗ 9 вимагатимуться детальні розкриття інформації, зокрема щодо кредитного ризику та очікуваних кредитних збитків.

Перехідні положення

МСФЗ 9 є чинним для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або пізніше. Дозволяється його дострокове застосування. Компанія не має наміру застосовувати цей стандарт достроково.

Вимоги щодо класифікації та оцінки й зменшення корисності загалом застосовуються ретроспективно (з деякими винятками) шляхом коригування вхідних залишків нерозподіленого прибутку та резервів на дату першого застосування, і при цьому перерахування показників за порівняльні періоди не вимагається.

Компанія офіційно не розпочинала процес оцінки потенційного впливу застосування МСФЗ 9 на її фінансову звітність та не ініціювала конкретних дій щодо підготовки до впровадження МСФЗ 9. Відповідно, на даному етапі впровадження важко чітко оцінити на практиці, який безпосередньо вплив матиме застосування МСФЗ 9 на фінансову звітність Компанії. На поточний момент Компанія знаходиться у процесі розробки плану впровадження МСФЗ 9.

МСФЗ 15 “Виручка за контрактами з клієнтами”

МСФЗ 15 “Виручка за контрактами з клієнтами” встановлює загальну концептуальну основу для визначення того, чи має бути визнаний дохід (виручка), в якому розмірі та коли. Він замінює поточні інструкції щодо визнання доходу, зокрема, ті, що містяться у МСБО 18 “Дохід”, МСБО 11 “Будівельні контракти” та КТМФЗ 13 “Програми лояльності клієнта”.

Надання послуг

Відповідно до МСФЗ 15, загальна величина винагороди за договорами надання послуг буде розподілятися на всі послуги, що надаються, на основі цін їх відособленого продажу. Ціни відокремленого продажу будуть визначатися, виходячи з цін за прейскурантом, за якими Компанія надала б дані послуги окремо.

Перехідні положення

МСФЗ 15 є чинним для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або пізніше. Суб'єктам господарювання дозволяється його дострокове застосування.

Компанія наразі проводить детальну оцінку впливу застосування МСФЗ 15 і планує розкрити додаткову кількісну інформацію до того, як вона застосує МСФЗ 15.

МСФЗ 16 “Оренда”

МСФЗ 16 “Оренда” запроваджує єдину модель обліку орендарями договорів оренди, яка передбачає їх відображення на балансі орендаря. Відповідно до цієї моделі, орендар повинен визнавати актив у формі права користування, що являє собою право використовувати базовий актив, і зобов'язання з оренди, що являє собою обов'язок

здійснювати орендні платежі. Передбачені необов'язкові звільнення від вимог Стандарту щодо короткострокової оренди та оренди об'єктів з низькою вартістю. Правила обліку для орендодавців залишаються аналогічними до існуючих, тобто орендодавці продовжуватимуть класифікувати оренду як фінансовий лізинг або операційну оренду.

МСФЗ 16 замінює діючі вимоги щодо обліку оренди, включаючи ті, що містяться у МСБО 17 "Оренда", КТМФЗ 4 "Визначення, чи містить угода оренду", ПКТ-15 "Операційна оренда - заохочення" та ПКТ-27 "Оцінка сутності операцій, які мають юридичну форму угоди про оренду".

Перехідні положення

Цей стандарт є чинним для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 р. або пізніше. Дозволяється дострокове застосування стандарту для суб'єктів господарювання, які застосовують МСФЗ 15 "Виручка за контрактами з клієнтами" на дату першого застосування МСФЗ 16 або до неї.

Компанія ще не провела кількісну оцінку впливу застосування МСФЗ 16 на показники своїх активів і зобов'язань, відображені у фінансовій звітності. Кількісний ефект буде залежати, зокрема, від того, який метод переходу на новий стандарт буде обраний, якою мірою Компанією будуть використані звільнення практичного характеру і звільнення від визнання, а також від того, які нові договори оренди будуть укладені Компанією. Компанія планує розкрити інформацію про обраний варіант переходу та кількісну інформацію до застосування стандарту.

3.4. Суттєві облікові політики

Основні засоби

Основні засоби відображаються за собівартістю з вирахуванням накопиченого зносу та/або, за наявності, накопичених збитків від зменшення корисності. Така собівартість включає витрати, пов'язані з заміною частини основних засобів, та витрати на позики для довгострокових будівельних проектів, якщо вони відповідають критеріям визнання.

Підприємство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6 000 грн.

Об'єкти основних засобів з первісною вартістю до 1 000 грн. списуються на прибутки або збитки, коли стають здатними до використання. Об'єкти основних засобів з первісною вартістю від 1000 до 6 000 грн. списуються на прибутки або збитки в обсязі 50%, коли стають здатними до використання, та 50 % в момент припинення визнання активом.

Первісно Підприємство оцінює основні засоби за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу. Витрати на позики, пов'язані безпосередньо з будівництвом кваліфікованого активу, включаються до складу витрат.

Амортизація об'єктів основних засобів нараховується за прямолінійним методом, виходячи зі строку корисного використання об'єкта. Нарахування амортизації починається з дати придбання або, у випадках самостійного будівництва активів, з дати завершення будівництва і доведення активу до готовності його використання.

Найменування	Строк служби, років
Машини та обладнання	5
Машини та обладнання (витрати на придбання яких понесені після 01.01.2017р.; що не були введені в експлуатацію на території України; введені в експлуатацію з 01.01.17 до 31.12.2018р.; використовуються у власній госп. діяльності, не продаються, не надаються в оренду)	2
Електронно-обчислювані машини, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації	2
Транспортні засоби	5
Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	4
Інші основні засоби (сейф, рекламна продукція)	12

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Подальші витрати. Підприємство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на поточне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Витрати на капітальний ремонт (модернізацію, реконструкцію) додаються до балансової вартості об'єкта основних засобів при умові, що очікується додатковий приток майбутніх економічних вигід, пов'язаних з таким активом, витрати можна достовірно оцінити.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Діапазон термінів корисного використання нематеріальних активів складає від 5 до 10 років.

Нематеріальні активи мають обмежений строк корисного використання.

Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом строку корисного використання із застосуванням прямолінійного методу та оцінюються на предмет наявності ознак можливого зменшення корисності. Строки й метод амортизації нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання аналізуються щонайменше наприкінці кожного фінансового року. Зміна передбачуваних строків чи способу отримання прогнозованих економічних вигід, втілених в активах, відображається як зміна методу або періоду амортизації, залежно від ситуації, й обліковується як зміна облікової оцінки. Витрати на амортизацію нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання визнаються у звіті про прибутки та збитки в категорії витрат відповідно до функцій активу.

Нематеріальні активи, які виникають в результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Доходи або витрати від припинення визнання нематеріального активу оцінюються як різниця між чистою виручкою від вибуття активу та балансовою вартістю активу й визнаються у звіті про прибутки та збитки в момент припинення визнання цього активу.

Зменшення корисності

МСБО (IAS)36 «Зменшення корисності активів» вимагає від підприємства проводити аналіз вартості основних засобів стосовно зменшення їх корисності щоразу, коли події чи зміна обставин вказують, що залишкова вартість активу може бути не відшкодована. У випадку, коли залишкова вартість активу перевищує суму його очікуваного відшкодування, у звіті про прибутки та збитки визнається збиток від зменшення корисності. При цьому відшкодовувана вартість активу дорівнює більшій з двох величин: чистій ціні реалізації або вартості використання.

Чиста ціна реалізації - це кошти, що можуть бути отримані від реалізації активу на комерційних засадах, в той час як вартість використання являє собою теперішню вартість очікуваних майбутніх грошових потоків, що будуть отримані в результаті подальшого використання активу та його ліквідації після завершення строку експлуатації. Сума очікуваного відшкодування визначається для кожного активу або, якщо це неможливо, для одиниці, що генерує грошові кошти.

Раніше визнані втрати від зменшення корисності сторнуються, якщо були зміни в оцінках, що використовувалися для визначення вартості відновлення. Проте на суму, що не перевищує балансову вартість, яка могла б бути визначеною, ніякі втрати від знецінення не були визнані в попередніх роках.

Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Довгострокові необоротні активи, призначені для продажу

Підприємство класифікує необоротний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання.

Необоротні активи, утримувані для продажу оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язаних з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про сукупні доходи.

Необоротні активи, утримувані для продажу у звітному періоді відсутні.

Запаси

Запаси класифікуються за такими групами: виробничі запаси, товари.

Запаси оцінюються за найменшою з двох величин: собівартістю або чистою ціною реалізації.

Чиста ціна реалізації - це розрахункова продажна ціна в ході звичайної діяльності за вирахуванням розрахункових витрат на завершення виробництва та розрахункових витрат, які необхідно понести для реалізації.

Собівартість запасів включає витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, що забезпечують поточне місцезнаходження і стан запасів.

Витрати на придбання запасів складаються із:

- ціни придбання;
- мита та інших податків (за вирахуванням тих, котрі будуть відшкодовані підприємству);
- витрати на транспортування;
- інші витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням готової продукції та матеріалів.

Інші затрати включаються у собівартість запасів в частині їх здійснення для забезпечення поточного місцезнаходження і стану запасів.

Не включаються у собівартість запасів і визнаються у якості витрат у періоді виникнення:

- адміністративні накладні витрати, що не сприяють забезпеченню поточного місцезнаходження та стану запасів;
- витрати на реалізацію.

При списанні у разі вибуття підприємство оцінює запаси за ідентифікованою вартістю. При продажу запасів їх балансова вартість визнається у якості витрат в тому періоді, у якому визнається відповідна виручка.

Сума будь-якої уцінки запасів до чистої ціни продажу та усі втрати запасів визнаються витратами того періоду, у якому була здійснена уцінка або мали місце втрати.

Сума сторнування часткового списання запасів, яка виникає в результаті збільшення чистої ціни продажу, визнається як зменшення суми запасів, які визнані витратами у тому періоді, у якому відбулося сторнування.

Запаси, що використовуються для створення необоротних активів, включаються до їх балансової вартості і визнаються витратами у складі амортизаційних відрахувань протягом терміну корисного використання таких активів.

Підприємство визнає резерви на знецінення запасів виходячи із оцінки кількості та вартості неліквідних запасів, проведеної за результатами щорічної інвентаризації. По закінченні звітного періоду сума нарахованого резерву коригується в залежності від результатів інвентаризації.

Фінансові інструменти

Підприємство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Під час первісного визнання фінансові активи й зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю плюс витрати на проведення операції. Справедливу вартість при первісному визнанні найкращим образом підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при первісному визнанні враховується тільки при виникненні різниці між справедливою вартістю й ціною операції, що можуть підтвердити поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, при застосуванні яких використовуються тільки наявні ринкові дані, інструмент.

Після первісного визнання фінансові зобов'язання й дебіторська заборгованість оцінюються за амортизованою собівартістю. Амортизована собівартість розраховується з використанням методу ефективної процентної ставки, а для фінансових активів визначається за винятком збитків від знецінення, якщо такі є. Справедлива вартість фінансових зобов'язань розраховується шляхом дисконтування майбутніх грошових потоків за договором по поточній ринковій процентній ставці для аналогічних фінансових інструментів.

Основні фінансові інструменти товариства представлені дебіторською і кредиторською заборгованістю по основній діяльності.

Дебіторська заборгованість визнається як фінансові активи (за виключенням дебіторської заборгованості, за якою не очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів, за розрахунками з операційної оренди та за розрахунками з бюджетом).

Підприємство виділяє короткострокову (до 1 року) і довгострокову (довше 1 року) дебіторську заборгованість.

Підприємство класифікує дебіторську заборгованість по наступних видах:

- торгівельна дебіторська заборгованість,
- заборгованість бюджету за податком на прибуток,
- заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів,

- інша дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість первісно оцінюється за справедливою вартістю плюс відповідні витрати на проведення операцій.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів. Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків.

Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку Підприємства, достатня для покриття понесених збитків. Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо у наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності списується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Безнадійні борги списуються протягом того року, коли вони такими визнані.

Довгострокова кредиторська заборгованість визнається як фінансові зобов'язання.

Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Підприємство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

Грошові кошти та їх еквіваленти

З метою складання Звіту про рух грошових коштів до складу грошових коштів та їх еквівалентів включають: готівку в касі, залишки коштів на поточних рахунках.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли в результаті певної події в минулому підприємство має юридичні або добровільно взяті на себе зобов'язання, для врегулювання яких з великим ступенем імовірності буде потрібний відтік ресурсів, які втілюють у собі майбутні економічні вигоди, і суму зобов'язання можна достовірно оцінити. Забезпечення оцінюються за поточною вартістю, виходячи з найкращої оцінки керівництвом витрат, необхідних для врегулювання поточних зобов'язань на кінець звітного періоду.

Забезпечення переоцінюються щорічно. Зміни у забезпеченнях, що виникають з плином часу, відображаються у звіті про прибутки та збитки щорічно у складі доходів та витрат. Інші зміни у забезпеченнях, пов'язані зі зміною очікуваного процесу врегулювання зобов'язань або орієнтовної суми зобов'язання, або змінами ставок дисконтування, відображаються як зміна облікової оцінки у періоді, коли такі зміни відбулись, за винятком зобов'язань з вибуття активів, що відображаються у звіті про прибутки та збитки.

Виплати працівникам

Підприємство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Підприємство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам як забезпечення відпусток під

час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Пенсійні зобов'язання

Відповідно до МСБО (IAS) 19 «Виплати працівникам» програми виплат по закінченні трудової діяльності класифікуються як програми з визначеним внеском або програми з визначеною виплатою залежно від економічної сутності програми, яка впливає з її основних умов.

Програми з визначеним внеском – це програми виплат по закінченні трудової діяльності, згідно з якими суб'єкт господарювання сплачує фіксовані внески окремому суб'єктові господарювання (фонду) і не матиме юридичного чи конструктивного зобов'язання сплачувати подальші внески, якщо фонд не матиме достатньо активів для сплати всіх виплат працівникам, пов'язаних з їхніми послугами у поточному та попередніх періодах. Згідно з програмами з визначеним внеском:

а) юридичне або конструктивне зобов'язання суб'єкта господарювання обмежується сумою, яку він погоджується внести до фонду. Отже, сума виплат, що її отримає працівник по закінченні трудової діяльності, визначається за сумою внесків, сплачених суб'єктом господарювання (а також, можливо, її працівником) до програми виплат по закінченні трудової діяльності або до страхової компанії, разом із прибутками від інвестування внесків;

б) як наслідок, на працівника припадає актуарний ризик (виплати будуть меншими за очікувані) та інвестиційний ризик (інвестованих активів буде недостатньо для забезпечення очікуваних виплат).

Враховуючи діюче законодавство України, пенсійна програма з визначеним внеском здійснюється за участю працедавців України. МСБО (IAS) 19 вимагає, що суб'єктові господарювання слід класифікувати програми за участю кількох працедавців як програми з визначеним внеском або програми з визначеною виплатою згідно з умовами програми (включаючи будь-яке конструктивне зобов'язання, яке виходить за межі офіційних умов) з обліком своєї пропорційної частки зобов'язання за визначеними виплатами, активів програми та витрат.

Зважаючи на те, що підприємство не може розрахувати свою пропорційну частку зобов'язання за визначеними виплатами, активів програми та витрат, пов'язаних з програмою, облік програми відповідно до МСБО (IAS) 19 ведеться як програми з визначеним внеском.

Умовні зобов'язання та активи

Підприємство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигод є ймовірним.

Підприємство не визнає умовні зобов'язання у фінансовій звітності за винятком випадків, коли ймовірність вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди не є віддаленою а також суму цих зобов'язань можна достатньо достовірно оцінити.

Підприємство розкриває інформацію про них в примітках до фінансової звітності крім випадків, коли можливість вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди є малоймовірною.

Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Доходи визнаються, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод підприємства, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід за вирахуванням відповідних податків визнається в періоді, коли покупцю були відвантажені товари чи надані послуги. Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Підприємство отримує доходи від основного та інших видів діяльності. До складу доходів, що пов'язані з основним видом діяльності, належать нараховані проценти за користування фінансовими кредитами.

Процентні доходи та витрати визнаються за методом нарахування на момент отримання доходів або здійснення витрат.

Визнання собівартості реалізованих послуг та інших витрат

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати на позики

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, включаються до витрат періоду.

Якщо балансова вартість або очікувана остаточна вартість кваліфікованого активу перевищує суму його очікуваного відшкодування або чисту вартість реалізації, тоді балансова вартість списується повністю або частково.

Операції в іноземній валюті

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

У звітному періоді операції в іноземній валюті не здійснювалися, залишки коштів в іноземній валюті відсутні.

Оренда

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, ґрунтується на аналізі змісту угоди. При цьому на дату початку угоди потрібно встановити, чи залежить її виконання від використання конкретного активу або активів, і чи переходить право користування активом у результаті цієї угоди.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. У звітному періоді операції з фінансової оренди не здійснювалися.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються у орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Підприємство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Витрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як поточні витрати.

Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Підприємства за податками розраховуються з використанням